

งานประชุมวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ ๑๕

วันที่ ๑๑-๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ณ อาคารที่ปิ่นกรรศรีมิโชติ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

รวมบทความย่อและบทความ

Abstract and Paper Proceedings

จัดทำโดย

สมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย

สารบัญ

	หน้า
คำนำ.....	ก
สารจากนายกสมาคมสมาคมนักวิชาชีพการประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย.....	ข
คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารสมาคมนักวิชาชีพการประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย.....	ค
คำสั่งแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณากลับกรองบทความ.....	ฆ
กำหนดการประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ ๑๕ ประจำปี ๒๕๖๕..	จ
แบบประเมินบทความ.....	ช
แบบประเมินผลการประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ ๑๕ ประจำปี ๒๕๖๕	ฎ
ตารางการนำเสนอผลงานทางวิชาการ.....	ฏ
 บทความวิชาการ	
มาตรการทางกฎหมายในการจัดการปัญหาขยะ: ศึกษากรณีน้ำตกเขาเหรง จังหวัดสงขลา ณัฐวี หนูแก้ว, ปรรารถนา สิงห์ครุฑ, สุพรรณนิการ์ แก้วทวี, อินทิรา ขวัญเพ็ชร, และโชคอนันต์ จันทระเดช.....	๑
การมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวชุมชนหมู่บ้านศิริวง ตำบลกำโลน อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช พีรศุขม์ บุญแก้วสุข และอัญชิสา ขนอม.....	๘
การจัดการความขัดแย้งด้านการให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุขของโรงพยาบาล ของรัฐในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ กิตติ ใจสมุทร และบุษบง ชัยเจริญวัฒนะ.....	๒๓
การศึกษาความพร้อมการส่งเสริมอาชีพกลุ่มแรงงานต่างชาติผู้สูงวัยนานาชาติในจังหวัดเชียงราย สิมินตราพร สุรินทร์, ทศพล พงษ์ดีตะ, วชิรวิชญ์ วรชัชฌูพงษ์ และวาราดวง สมณาศักดิ์.....	๒๕

สารบัญ (ต่อ)

บทบาทขององค์กรพิเศษกับการพัฒนาพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ในมุมมองขององค์กร ประชาสังคม: กรณีศึกษาศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ บุษบง ชัยเจริญวัฒน์, ฮาซันอักริม ดงนะเต็ง, อาลีลักษณ์ พูลทรัพย์ และศักดา ขจรบุญ.....	๕๕
การขับเคลื่อน World Class University ของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์: ตัวแบบการ กำหนดนโยบาย ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ และปัญหาอุปสรรค สุกัญญา อำนวย, รัตติกาล ทองเนตร, ฐิตาภา บัณฑิต, กชพร หมวดสิงห์, ตัญญา พรหมทอง, พิมพ์กาวรรณ ชูมณี และกฤติยา อนุวงศ์.....	๕๙
มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการระรานทางไซเบอร์ ฐากร เตชะวรรณโต, อชิรญา เฒ่านนท์, อชิตา เนาว์สุวรรณ, จรุเดช แก้วบุญส่ง และวีรภาพ เต็งรัง.....	๗๙
มาตรการทางกฎหมายเพื่อคุ้มครองระบบนิเวศของป่าชายเลน ปาริฉัตร สารธา, ภารภัทร ภัทรศักดิ์สกุล, พิระพงศ์ ยอดมิตร, ศุภชัย แสลิ้ม และอธิพัฒน์ พรหมทอง.....	๘๗
ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการมูลฝอย รุ่งรวี สุวรรณหลิม, ณัฐณิชา บุญเมือง, กัญฐมณี ท้ายแข่ง, นฤติญา เหมนแก้ว และณัฐวุฒิ ชูปาน.....	๙๔
ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการพัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นพื้นที่สีเขียว (Green University) ไปปฏิบัติ: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ วริญญา ประทีป ณ ถลาง, อรปรียา ประสมกิจ และกฤติยา อนุวงศ์.....	๑๐๓

สารบัญ (ต่อ)

มายาคติเรื่องวาทกรรมเศรษฐกิจเสรีนิยมใหม่ และแถลงการณ์สำนักไฟร์บวร์กเรื่องเศรษฐกิจเสรีนิยมที่มีการกำกับแห่งปี ค.ศ. ๑๙๓๖

กานต์ ยืนยง..... ๑๒๕

ขบวนการเสื้อเหลือง: ความซับซ้อนและความขัดแย้งในการกิจทางคตินดินแดน พ.ศ. ๒๕๕๒ – ๒๕๕๔

วสุชน รักษ์ประชาไท..... ๑๕๐

การสร้างความเท่าเทียมทางการศึกษา กรณีการวิ่งรับเงินบริจาค “ตูน บอดี้สแลม” ปทุมพร ทองสิน, ปวีณ์นุช มีเสน และธัญชนก แก้วทับทิม.....

๑๖๘

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ COVID-19 ที่ส่งผลต่อการเลือกประเทศเพื่อท่องเที่ยว

นภนัท หอมสุต, สุภาวรรณ ลิ้มวิไลกุล, ฌภัทร ศิริรัตติกร และสุกรรณิกา ชาวโพธิ์หลวง.....

๑๘๙

อิทธิพลของภาพลักษณ์ประเทศแหล่งกำเนิดและตราสินค้าที่ส่งผลต่อความตั้งใจซื้อเมล็ดกาแฟของผู้บริโภค

นภนัท หอมสุต, สุภาวรรณ ลิ้มวิไลกุล, อิศริย์ นิธิธีราพร และศรีสภาคดา พวงอุบล.....

๑๙๗

รถคันเก่ากับเครื่องยนต์ใหม่: การทำความเข้าใจการปฏิรูประบบราชการไทยและแนวโน้มในอนาคต

นิติ มณีกาญจน์ และกฤษฎา พรธรราย..... ๒๐๕

ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายเกี่ยวกับเครื่องตีมแอลกอฮอล์

นุไลตา หมดหลี, กนกวรรณ ชุนเพชร, กณิศา แผ้วสะอาด, ปริญฉัตร

ศรีวรรณทอง และภัทรศยา นิภัทร์จิโรชติ

๒๒๑

สารบัญ (ต่อ)

แรงงานไทยนอกระบบในมาเลเซีย: ช่องว่างของการปกป้องสิทธิของคนงานในช่วงการแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา

Md. Mahbubul Haque, Kittipan Ekareesakul, and Bussabong

Chaijaroenwatana..... ๒๓๐

ความยั่งยืนของภาคประชาสังคมที่มีบทบาทในการสร้างสันติภาพในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้
ชายนี้ย ซ. บุญพันธ์ และนิวัติ สาหิม..... ๒๔๙

การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอินทรีย์ของจังหวัดสุรินทร์ ในยุค New Normal
มณีชัชวาล มณีศรี..... ๒๖๒

หน้าที่และอำนาจของวุฒิสภา : ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างประเทศไทยกับต่างประเทศ
อเนก สุขดี..... ๒๘๐

สิทธิของนิสิตในการมีนายความหรือบุคคลที่ตนไว้วางใจเข้าร่วมในการสอบสวนทางวินัย :
กรณีศึกษาข้อบังคับมหาวิทยาลัยทักษิณว่าด้วยวินัยนิสิต พ.ศ. ๒๕๕๘
กรัณทร์รัตน์ นุ่นละออง, ชุตินณชาน์ ถาวรียจิริทีปต์, ปานตา แสงเมือง, พัชรภรณ์
ยวงใย, ศศิวิมล เพชรบุญ และศรุต จุยมณี..... ๒๙๙

การจัดสรรกำลังคนภาครัฐและงบประมาณลงพื้นที่จังหวัด กรณีศึกษากระทรวงมหาดไทย
ดิเรก ปัทมสิริวัฒน์, อัมพร อารังลักษณ์ และอุมาพร บึงมูม..... ๓๑๑

พลวัตของการปรับตัวของประชาสังคมในภาวะวิถีปกติใหม่ บ้านคุ้ม ตำบลคูเมือง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร

สมศักดิ์ ศรีสันติสุข และวิเชษฐ หลุดพา..... ๓๔๐

สารบัญ (ต่อ)

ความร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อการบริหารจัดการที่สาธารณประโยชน์ (เบ็ญกุย) มาณฑพ เนตรภักดี.....	๓๕๑
การจัดการความขัดแย้งที่เกิดจากโครงการพัฒนาของรัฐ: กรณีศึกษาโครงการก่อสร้างเขื่อน ป้องกันตลิ่งริมทะเล ตำบลม่วงงาม อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา ศุภฤกษ์ การะเกตุ และบุษบง ชัยเจริญวัฒน์.....	๓๗๔
ภาวะผู้นำในการพัฒนาชุมชนต้นแบบอาชีพสตรีมุสลิมกลุ่มนวดเพื่อสุขภาพ บ้านปาตาบูดี ตำบลแหลมโพธิ์ อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี สุธีรวิศ ชูชื่น, ดุชนัดดาว เลิศพิพัฒน์, อับดุลเลาะ ยูโซะ และหนึ่งนยา ไหลงาม.....	๓๗๗
ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายเกี่ยวกับการค้าประเวณี สรโรชา สิงสาร, อัสรีณา ปาติ, นูรอินี สะแม, ศदानนท์ สุขอนันท์ และศักรินทร์ เต็มสังข์.....	๓๘๗
การโพสต์หรือแชร์ภาพบุคคลอื่นที่อยู่ในที่สาธารณะบนสื่อสังคมออนไลน์โดยไม่ได้รับอนุญาต ธีรภัทร์ พรหมสุวรรณ, นรเทพ ศรีนาคช, พงศกร รัตนาวสี, พิริยะพงศ์ เกป็น, อนาวิล ไชยฤทธิ์ และกนกลักษณ์ จุยมณี.....	๓๙๖
การกำหนดให้ความผิดฐานข่มขืนกระทำชำเราที่มีลักษณะไม่ร้ายแรงเป็นความผิดอันยอมได้ ณิชา มณีคง, ปรีศนา อ้นบุตร, อังคณา บุญผลึก, ศุภสัณห์ ขวัญเจริญ, ศศิณา สุภะวีระ และกนกลักษณ์ จุยมณี.....	๔๐๙
มาตรการป้องกันน้ำเสียจากครัวเรือนศึกษาจากกรณีชุมชนเก่าแก่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา พัชรกิจ ชูบรรดิษฐ์, เมธิญา มุสิกโร, รมณีย์ สุวรรณรัตน์, ศุภาวดี จิตปาโล และสิรินาถ อ่อนเจริญ.....	๔๑๑

สารบัญ (ต่อ)

การพัฒนากลไกการบริหารจัดการน้ำโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดพะเยา น้ำทิพย์ เสมอเชื้อ และสุธินี ชูติมากุลทวี.....	๔๒๐
การประเมินผลโครงการพัฒนาพื้นที่ต้นแบบการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักทฤษฎีใหม่ ประยุกต์สู่ “โคก หนอง นา โมเดล” เพชร สุจริตฉันท.....	๔๓๓
การปรับตัวในการบริหารจัดการทรัพยากรมนุษย์ขององค์กรไม่แสวงหาผลกำไรในยุควิถีใหม่ กรณ์ หุระนันท์.....	๔๕๐
มาตรการทางกฎหมายในการขออนุญาตและเก็บภาษีสุรา กรณีศึกษา: สุราแข่งชนิดเปียร์ จิรวัดน์ เอียดสังข์, จิรายุส จันทรแก้ว, จีรภัทร กิ่งรัตน์ และปวีตร กาญจนไพโรจน์..	๔๖๒
การพัฒนาการใช้สื่อออนไลน์ซื้อสินค้าให้ปลอดภัย ปัญญมณีสาร์ องค์กรปรัชญากุล.....	๔๘๙
แนวทางการจัดขยะบริเวณหาดชลาทัศน์ จังหวัดสงขลา กวิณธิดา นวนเนียม, นริศรา พูลประกอบ, นิลวดี แซ่ยับ, นุรมี อาแว และอัฟฟาน อินนุยูชี.....	๕๑๒
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยกฐานะขององค์การบริหารส่วนตำบลสู่เทศบาลตำบล : กรณีศึกษา ตำบลบ้านโพธิ์ อำเภอมือง จังหวัดตรัง จิตรา ศิริรักษ์, ตะวัน พูลสุด, ภูหลวง จุรีพัฒน์วาณิช, สรลนุช พิชิตวงศ์, รวินท์ แสงศรี, ติณห์วิชญ์ เปาะทอง, สาวกัลยาณี ชื่นมาก และนิธินาถ อุยวัชรานนท์.....	๕๑๙

สารบัญ (ต่อ)

แนวทางพัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุโดยชุมชนและโรงเรียนผู้สูงอายุเป็นฐานของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษา เทศบาลตำบลท่าเสาและองค์การบริหารส่วน
ตำบลลำพะยา

ศิริลักษณ์ คัมภีรานนท์, สุปรียา นุ่นเกลี้ยง, ดรุณี พัฒนจินดา และวราภรณ์ เพชรช่วย ๕๒๘

ปัญหาการเฝ้าระวังความเดือดร้อนเสียหายอันเกิดจากสัตว์ป่าคุ้มครอง กรณีศึกษา: ลิงแสม
ที่อาศัยอยู่ในบริเวณเขาตังกวน

ชนัญชิตา เครือประณีต, ญรรุส จิตโสภากา, นิสรีน นิยมเดชา, ปิยธิดา บุญนากร
และศุภากร จ้อนเจิม..... ๕๔๖

บทบาทภาคประชาสังคมต่อการพัฒนาประชาธิปไตยเชิงพื้นที่สู่ท้องถิ่นจัดการตนเองอย่างยั่งยืน
สุพัฒพงศ์ แยมอิม..... ๕๖๘

แนวทางพัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุโดยชุมชนและโรงเรียนผู้สูงอายุเป็นฐาน
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษา เทศบาลตำบลท่าเสาและ
องค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา¹

ศิริลักษณ์ คัมภีรานนท์, สุปรียา นุ่นเกลี้ยง, ดร.ณิ พัฒนจินดา และวารภรณ์ เพชรช่วย
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

Email address: siriluk.k@yru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตและแนวทางพัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุโดยใช้ชุมชนและโรงเรียนผู้สูงอายุเป็นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ กลุ่มคนทำงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มผู้สูงอายุหรือสมาชิกครัวเรือนผู้สูงอายุ และตัวแทนบุคลากรที่ทำงานสนับสนุนผู้สูงอายุ ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 378 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลวิจัยพบว่าสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.14$, $S.D = 0.83$) และแนวทางพัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุโดยใช้ชุมชนและโรงเรียนผู้สูงอายุเป็นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยภาพรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{x} = 3.77$, $S.D = 0.63$)

ข้อเสนอแนะคือท้องถิ่นควรพัฒนาช่องทางการเรียนรู้และอำนวยความสะดวกการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีมาช่วยสนับสนุนงานจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้สูงอายุ

คำสำคัญ: การเรียนรู้ตลอดชีวิต, ผู้สูงอายุ, ชุมชนเป็นฐาน, โรงเรียนผู้สูงอายุเป็นฐาน, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

¹ เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเรื่อง นวัตกรรมชุมชนการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุโดยใช้ชุมชนและโรงเรียนผู้สูงอายุ เป็นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา

GUIDELINE FOR THE ELDERLY'S POTENTIAL DEVELOPMENT CONDUCTED BY COMMUNITIES AND ELDERLY SCHOOLS UNDERLYING LOCAL ADMINISTRATION ORGANIZATIONS: A CASE STUDY OF THA SAB SUB-DISTRICT MUNICIPALITY AND LAM PHAYA SUB-DISTRICT ADMINISTRATION ORGANIZATION

Siriluk Khumphiranont, Supreeya Nunkliang, Darunee Phattanajinda
and Waraporn Pechchuai

Public Administration Program, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Yala Rajabhat University

Email address: siriluk.k@yru.ac.th

ABSTRACT

The purposes of this quantitative research were to study problems of life-long learning and guideline for the elderly's potential development conducted by communities and elderly schools underlying local administration organizations. Sample of 378 participants consisted of officers working for local administration organizations, the elderly or members of the elderly's households, and representatives of officers working to support the elderly. Research instrument was a questionnaire that collected data which, later, were analyzed to find out percentages, means and standard deviations.

Outcomes of the study showed that problems of the elderly's life-long learning management in the local administration organizations were in a moderate level (\bar{x} = 3.14, S.D = 0.83). Meanwhile, the guideline for the elderly's potential development conducted by communities and elderly schools underlying local administration organizations was, overall, in a high level (\bar{x} = 3.77, S.D = 0.63).

Suggestions noted by the samples were that the organizations should offer more learning opportunities and facilitate the elderly to access various learning sources. Moreover, technology should be used to improve learning management that properly fulfills the elderly's needs.

Keyword: life-long learning, the elderly, community-based, elderly school-based, local administration organization

บทนำ

สถานการณ์ประชากรสูงวัยเพิ่มขึ้นอย่างมากและเป็นภาระของรัฐ ชุมชน และครอบครัวในการดูแลสุขภาพ ค่าใช้จ่ายในการยังชีพที่ต้องสูงขึ้น และต้องเตรียมพร้อมระดมทรัพยากร สร้างบุคลากร ปรับบทบาทหน้าที่ และเพิ่มการประสานงานขององค์กร/หน่วยงาน แก่ไขและปรับปรุงกฎระเบียบต่าง ๆ พัฒนารูปแบบและระบบ ต่างๆ ในการให้บริการด้านสุขภาพอย่างเท่าเทียมกันแก่ผู้สูงอายุ การเตรียมพร้อมของระบบกลไกการขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของกลุ่มผู้สูงอายุต้องใช้องค์ความรู้เสริมสิ่งที่เป็นทุนทางสังคมและ วัฒนธรรมในพื้นที่ชุมชนนั้น ๆ แต่ปัจจุบันศักยภาพและความพร้อมมีความต่างกันของกลุ่มผู้สูงอายุ ทั้งประสบการณ์การใช้ชีวิต ทักษะ องค์ความรู้ หรือภูมิปัญญาที่จะใช้ฐานของการเรียนรู้ ซึ่งแนวทางการส่งเสริม การศึกษาให้กับผู้สูงอายุสอดคล้องกับแผนพัฒนาผู้สูงอายุแห่งชาติฉบับที่ 1 และฉบับที่ 2 และพระราชบัญญัติ ผู้สูงอายุปี พ.ศ. 2546 ตลอดจนปฏิญญาผู้สูงอายุไทย พ.ศ. 2542 ข้อที่ 3 ที่กล่าวว่า ผู้สูงอายุควรได้รับโอกาสทาง การศึกษาเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของตนอย่างต่อเนื่อง เข้าถึงข้อมูลข่าวสารและบริการทางสังคมอันเป็น ประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตเข้าใจถึงความเปลี่ยนแปลงของสังคมรอบด้าน ข้อที่ 4 กล่าวว่า ผู้สูงอายุควรได้ถ่ายทอด ความรู้ และประสบการณ์ให้สังคม มีโอกาสได้ทำงานที่เหมาะสมกับวัยตามความสมัครใจ โดยได้รับค่าตอบแทนที่ เป็นธรรมเพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจและเห็นชีวิตมีคุณค่า และข้อที่ 6 ที่กล่าวว่าผู้สูงอายุควรได้มีบทบาทและ ส่วนร่วมในกิจกรรมของครอบครัว ชุมชนและสังคม โดยเฉพาะการรวมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และความเข้าใจ อันดีระหว่างผู้สูงอายุด้วยกันและกับบุคคลทุกวัย สอดคล้องกับมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2557) ในการ เตรียมความพร้อมการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุควรจะมีร่วมกันทั้งภาครัฐและเอกชนตั้งแต่ระดับบุคคล ชุมชนและ ประเทศ โดยเฉพาะการร่วมกันกระตุ้นเพื่อให้ตระหนักถึงความสำคัญของการก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ สร้าง ความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ตระหนักในคุณค่าของตนเองที่มีต่อบุคคลอื่น การใช้ชีวิตในบ้านปลาย การจัดกิจกรรม เผยแพร่ความรู้ทางด้านสุขภาพอนามัยของผู้สูงอายุ การปรับตัวทางด้านสังคมและจิตใจ

สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหนึ่งที่มีภารกิจหน้าที่ในการดูแลผู้สูงอายุด้านการส่งเสริม คุณภาพชีวิตในงานเบียดชีพ กองทุนสวัสดิการชุมชน ซึ่งเป็นภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 13 พ.ศ. 2552 แต่จากข้อจำกัดด้านงบประมาณ และความจำเป็นเร่งด่วน ภารกิจในการดูแลผู้สูงอายุอาจอยู่ในลำดับท้ายๆ ของการดำเนินงาน (ประสพโชค ต้นสารโรจน์, 2559) ดังนั้น การ แก้ปัญหาและพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง เช่น ผู้สูงอายุให้มีการเปลี่ยนแปลงเป็นโครงสร้างเศรษฐกิจ ที่เน้นคุณค่า (Value-Based Ecosystem) เชื่อมโยงกับรากฐานทางวัฒนธรรมที่อยู่บนฐานของความหลากหลายทาง ชีวภาพ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ท้าทายสำหรับท้องถิ่นในการผลักดันการเพิ่มคุณค่าให้แก่ ผู้สูงอายุให้ดำรงชีวิตอย่างมีความสุขและสามารถสร้างคุณค่าในตัวเอง และสามารถแบ่งปันถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ช่วยเหลือชุมชนเป็นสิ่งที่น่าสนใจค้นหา โดยการท้าววิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกศึกษาเทศบาลตำบลท่าเสาป และองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ให้ความสำคัญกับภารกิจด้านผู้สูงอายุ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษา เทศบาลตำบลท่าสาปและองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา
2. เพื่อพัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุโดยใช้ชุมชนและโรงเรียนผู้สูงอายุเป็นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษา เทศบาลตำบลท่าสาปและองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ได้ทราบสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษา เทศบาลตำบลท่าสาปและองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา
2. ได้แนวทางพัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุโดยใช้ชุมชนและโรงเรียนผู้สูงอายุเป็นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษา เทศบาลตำบลท่าสาปและองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา

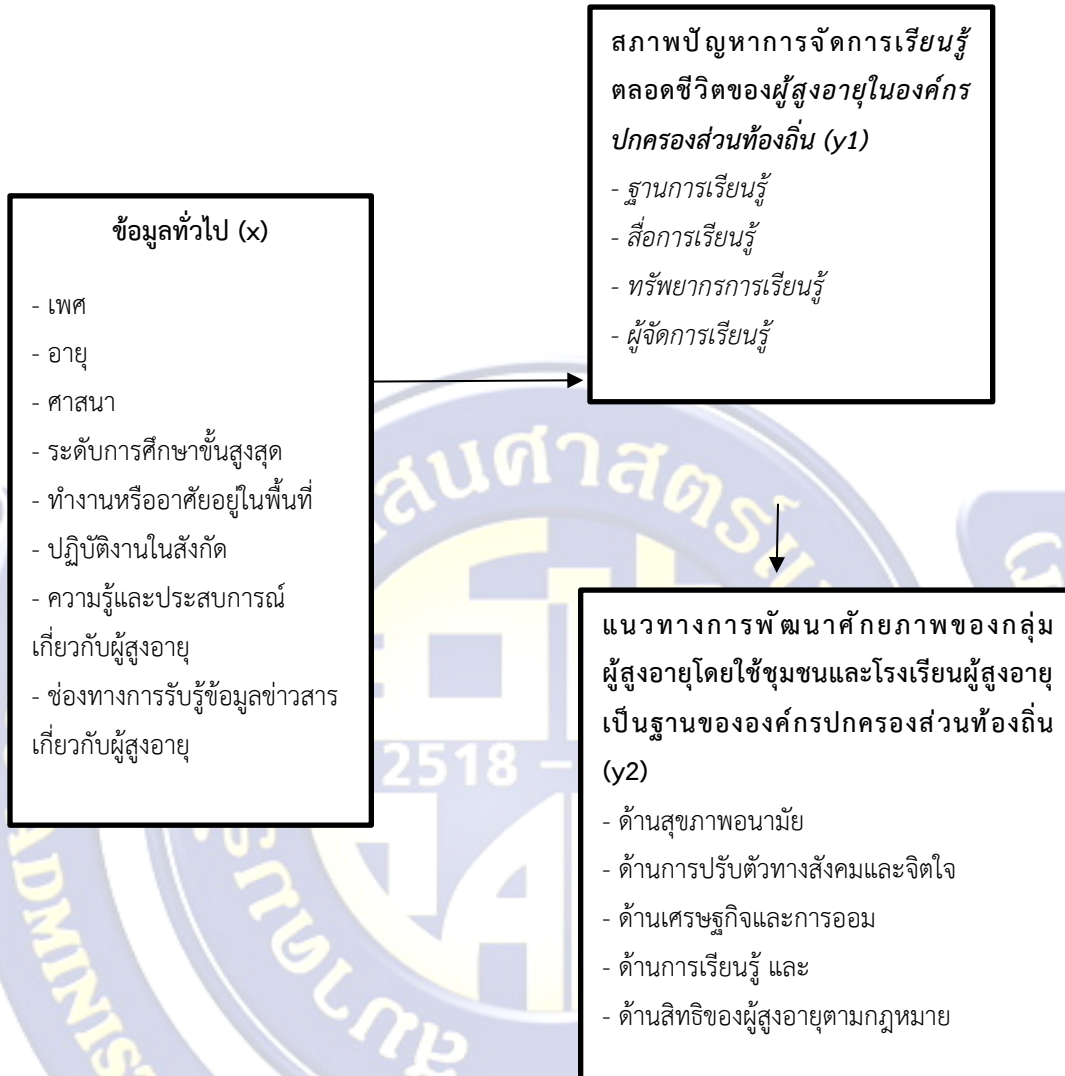
ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา คือ การวิจัยนี้มุ่งศึกษาสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุครอบคลุมฐานการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ ทรัพยากรการเรียนรู้ ผู้จัดการเรียนรู้ ส่วนประเด็นการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุ โดยใช้ชุมชนและโรงเรียนผู้สูงอายุครอบคลุมเนื้อหา/กิจกรรมการเรียนรู้ด้านสุขภาพอนามัย ด้านการปรับตัวทางสังคมและจิตใจ ด้านเศรษฐกิจและการออม ด้านการเรียนรู้ และด้านสิทธิของผู้สูงอายุตามกฎหมาย
2. ด้านพื้นที่ คือกำหนดพื้นที่นำร่องการศึกษา คือเทศบาลตำบลท่าสาป และองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา เนื่องจากหน่วยงานท้องถิ่นมีศักยภาพด้านการบริหารจัดการที่ดี และมีกลุ่มชมรมผู้สูงอายุและหน่วยงานภาคีด้านผู้สูงอายุที่เข้มแข็ง
3. ด้านประชากร คือ ประชาชน 3 กลุ่ม คือกลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ทำงานในเทศบาลตำบลท่าสาป และองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา กลุ่มที่ 2 กลุ่มผู้สูงอายุในพื้นที่ของทั้ง 2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกลุ่มที่ 3 ตัวแทนบุคลากรในหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ทั้งที่เป็นรัฐ และไม่ใชรัฐที่ทำงานสนับสนุนช่วยเหลือและส่งเสริมผู้สูงอายุด้านต่าง ๆ ในระดับตำบล และระดับจังหวัด

ทั้งนี้ การวิจัยเรื่องดังกล่าว คณะผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรต้น (X) คือ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูล

ตัวแปรตาม (Y) คือ สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุ และการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุโดยใช้ชุมชนและโรงเรียนผู้สูงอายุเป็นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรในการวิจัย คือประชาชน 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มคนทำงานในเทศบาลตำบลท่าสาป และองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา 2) กลุ่มผู้สูงอายุในพื้นที่ของทั้ง 2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ 3) ตัวแทนบุคลากรในหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ทั้งที่เป็นรัฐ และไม่ใช่อำนาจรัฐที่ทำงานสนับสนุนช่วยเหลือและส่งเสริมผู้สูงอายุด้านต่าง ๆ ในระดับตำบล ระดับจังหวัด โดยผู้วิจัยได้สำรวจกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 378 คน วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 สุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม โดยแบ่งเป็นเป็นตำบล คือ ตำบลลำพะยา ตำบลท่าสาป และหน่วยงานภาครัฐที่สนับสนุนงานผู้สูงอายุและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และขั้นที่ 2 สุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยเน้นความสะดวก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามแบบปลายปิด ประกอบด้วยคำถาม 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 คำถามข้อมูลทั่วไป มีคำถาม จำนวน 8 ข้อ

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา เทศบาลตำบลท่าเสาและองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา มีคำถาม 4 ด้าน รวมคำถาม 18 ข้อ

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุโดยใช้ชุมชนและโรงเรียนผู้สูงอายุ เป็นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษา เทศบาลตำบลท่าเสาและองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา มีคำถาม 5 ด้าน รวมคำถาม 23 ข้อ

ทั้งนี้ ส่วน 2 -3 มีมาตรวัดแบบ Rating Scale มีคำตอบให้เลือก และเกณฑ์การให้คะแนนเหมือนกัน กล่าวคือ มาก ค่อนข้างมาก ปานกลาง ค่อนข้างน้อย และน้อย เกณฑ์การให้คะแนน และการแบ่งระดับคะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนนเป็น	5
มาก	ให้คะแนนเป็น	4
ปานกลาง	ให้คะแนนเป็น	3
น้อย	ให้คะแนนเป็น	2
น้อยที่สุด	ให้คะแนนเป็น	1

สำหรับการแบ่งระดับคะแนน ก็เช่นเดียวกัน

คะแนนเฉลี่ย

แปลความหมาย

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ประสานหน่วยงานและขอความอนุเคราะห์ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมายที่ให้ข้อมูล โดยเครื่องมือแบบสอบถามจะประสานกับหน่วยงานท้องถิ่นช่วยรวบรวม ผ่านเจ้าหน้าที่สมาชิกสภาท้องถิ่น และอสม.

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในวัตถุประสงค์การวิจัยข้อ 1-2

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ 65.9 อายุส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.6 ส่วนใหญ่เป็นศาสนาอิสลาม คิดเป็นร้อยละ 50.3 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาสูงสุดคือปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 32.3 ส่วนใหญ่มีสถานที่ทำงานหรืออาศัยอยู่ในพื้นที่เทศบาลตำบลท่าสาปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.4 รองลงมาคือ องค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา คิดเป็นร้อยละ 45.3 ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานในสังกัดกลุ่มผู้สูงอายุ/ครอบครัวผู้สูงอายุ คิดเป็นร้อยละ 18.9 โดยจะมีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับผู้สูงอายุผ่านการอบรม โภชนาการสำหรับผู้สูงอายุ คิดเป็นร้อยละ 20.8 โดยส่วนใหญ่มีช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สูงอายุมากที่สุด คือ ทีวี/วิทยุ คิดเป็นร้อยละ 14.3

2. ผลการวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: ศึกษากรณี เทศบาลตำบลท่าสาป และองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา

ตารางที่ 1 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษากรณี เทศบาลตำบลท่าสาปและองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ
1. ฐานการเรียนรู้					
1	การจัดกิจกรรมสุขภาพมีสาระความรู้การดูแลสุขภาพผู้สูงอายุไม่หลากหลาย	64.00	3.20	0.84	ปานกลาง
2	การจัดกิจกรรมดูแลสุขภาพแก่ผู้สูงอายุมีเนื้อหาไม่ตรงกับสภาพแวดล้อมของผู้สูงอายุ	59.20	2.96	0.84	ปานกลาง
3	ความชัดเจนและการวัดผลของฐานการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมของผู้สูงอายุวัดผลได้ค่อนข้างยาก	64.20	3.21	0.80	ปานกลาง

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ
4	ขาดการสำรวจและวิเคราะห์การจัดทำหลักสูตรอบรมอาชีพที่เหมาะสมกับศักยภาพของผู้สูงอายุแต่ละกลุ่ม	62.00	3.10	0.87	ปานกลาง
5	การออกแบบกิจกรรมส่งเสริมอาชีพของผู้สูงอายุไม่มีการจำแนกเฉพาะกลุ่ม และไม่ตอบสนองความต้องการของผู้สูงอายุบางกลุ่ม	62.20	3.11	0.86	ปานกลาง
6	ขาดการอบรมหรือช่องทางทำให้ความรู้ทางสื่อ Social อินเทอร์เน็ต และเทคโนโลยีแก่ผู้สูงอายุ	64.60	3.23	0.89	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยโดยรวมฐานการเรียนรู้		62.80	3.14	0.68	ปานกลาง
2. ด้านสื่อการเรียนรู้					
7	สื่อการสอน/สื่อสาธิตให้กับผู้สูงอายุไม่หลากหลาย	63.20	3.16	0.81	ปานกลาง
8	สื่อการสอน/สื่อสาธิตให้กับผู้สูงอายุเข้าใจยาก	64.60	3.23	0.83	ปานกลาง
9	ปัญหาด้านการอ่านออกเขียนได้ และการคำนวณ เป็นข้อจำกัดในการศึกษาเรียนรู้ของผู้สูงอายุ	66.20	3.31	0.85	ปานกลาง
ความพึงพอใจโดยรวมด้านสื่อการเรียนรู้		64.60	3.23	0.72	ปานกลาง
ด้านทรัพยากรการเรียนรู้					
10	อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดอบรมอาชีพแก่ผู้สูงอายุไม่ทั่วถึงและไม่อยู่ในสภาพการใช้งาน	65.20	3.26	0.92	ปานกลาง
11	สถานที่ อาคาร และพื้นที่การจัดการเรียนรู้กับผู้สูงอายุขาดการดูแลและปรับปรุง ไม่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมอบรมแก่ผู้สูงอายุ	62.40	3.12	0.98	ปานกลาง

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ
12	ขาดการส่งเสริมการจัดการสภาพแวดล้อมและบรรยากาศแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุ	61.20	3.06	0.95	ปานกลาง
13	ไม่มีการสำรวจและจัดการทรัพยากรการเรียนรู้ เช่น ทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิปัญญาท้องถิ่น มาช่วยส่งเสริมการเรียนรู้แก่ผู้สูงอายุในแต่ละชุมชน	60.40	3.02	0.97	ปานกลาง
14	ข้อมูลศักยภาพและความรู้ของผู้สูงอายุขาดการจัดระบบและจัดการข้อมูล ขาดการนำมาใช้วิเคราะห์แก้ปัญหาและวางแผนส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ	62.60	3.13	0.90	ปานกลาง
15	ผู้สูงอายุหลังเกษียณมักมีแนวคิดไม่ให้ความสำคัญกับการศึกษา เช่น การเรียนรู้อาชีพของคนเกษียณ	62.20	3.11	0.88	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยโดยรวมด้านทรัพยากรการเรียนรู้		62.40	3.12	0.78	ปานกลาง
ด้านผู้จัดการเรียนรู้					
16	ผู้จัดการการเรียนรู้แก่ผู้สูงอายุทำงานแบบตั้งรับ	61.40	3.07	0.90	ปานกลาง
17	ผู้จัดการการเรียนรู้ให้แก่ผู้สูงอายุทำงานไม่บูรณาการในภารกิจและกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน	61.00	3.05	0.94	ปานกลาง
ด้านผู้จัดการเรียนรู้					
18	ผู้จัดการการเรียนรู้ขาดการออกแบบกิจกรรมใหม่ๆที่สอดคล้องกับปัจจุบัน	61.80	3.09	0.97	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมด้านผู้จัดการเรียนรู้		61.40	3.07	0.85	ปานกลาง

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ
	สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุ โดยภาพรวม	62.80	3.14	0.66	ปานกลาง

จากตารางสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นว่าสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฯ โดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{x}= 3.14$, S.D. = 0.83)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านสื่อการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านสื่อการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{x}= 3.23$, S.D. = 0.72) โดยเฉพาะประเด็นย่อยว่าปัญหาด้านการอ่านออกเขียนได้ และการคำนวณเป็นข้อจำกัดในการศึกษาเรียนรู้ของผู้สูงอายุมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 3.31$, S.D. = 0.85)

ด้านฐานการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านฐานการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{x}= 3.14$, S.D. = 0.68) โดยเฉพาะประเด็นย่อยว่าปัญหาขาดการอบรมหรือช่องทางการให้ความรู้ทางสื่อ Social อินเทอร์เน็ต และเทคโนโลยีแก่ผู้สูงอายุมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x}= 3.23$, S.D. = 0.89)

ด้านทรัพยากรการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านทรัพยากรการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}= 3.12$, S.D. = 0.78) โดยเฉพาะประเด็นย่อยว่าปัญหาอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดอบรมอาชีพแก่ผู้สูงอายุไม่ทั่วถึง และไม่อยู่ในสภาพการใช้งาน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x}= 3.26$, S.D. = 0.92)

ด้านผู้จัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านผู้จัดการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง ($\bar{x}= 3.07$, S.D. = 0.85) โดยเฉพาะประเด็นย่อยว่าปัญหาผู้จัดการการการเรียนรู้ขาดการออกแบบกิจกรรมใหม่ๆที่สอดคล้องกับปัจจุบันมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x}= 3.09$, S.D. = 0.97)

3. ผลการวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุโดยใช้ชุมชนและโรงเรียนผู้สูงอายุเป็นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษา เทศบาลตำบลท่าเสาและองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา

ตารางที่ 2 ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุโดยใช้ชุมชนและโรงเรียนผู้สูงอายุเป็นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลท่าสาปและองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ
1.ด้านสุขภาพอนามัย (ต่อ)					
1.1	ต้องการให้มีการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุผ่านกลุ่มอสม.แบบรายบุคคล	76.40	3.82	0.73	มาก
1.2	ดูแลและส่งเสริมสุขภาพและชีวิตความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุโดยสร้างระบบและกลไกเครือข่ายการดูแลและช่วยเหลือผู้สูงอายุ	76.00	3.80	0.74	มาก
1.3	สร้างสรรค์กิจกรรมนันทนาการของโรงเรียนผู้สูงอายุตามบริบทชุมชนเพื่อส่งเสริมเรียนรู้สุขภาพให้แก่ผู้สูงอายุ	75.80	3.79	0.75	มาก
1.4	ต้องการได้รับคำแนะนำการปรึกษาเกี่ยวกับความรู้และการป้องกันโรคที่พบบ่อยของผู้สูงอายุโดยเจ้าหน้าที่ของรพ.สต. แบบใกล้ชิด/เชิงรุก	77.20	3.86	0.71	มาก
1.5	ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุสนใจเรียนรู้การดูแลสุขภาพด้วยตนเองผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต /ออนไลน์	72.80	3.64	0.85	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวมด้านสุขภาพอนามัย		75.60	3.78	0.61	มาก
2. ด้านการปรับตัวทางสังคมและจิตใจ					
2.1	ส่งเสริมผู้สูงอายุให้ทำกิจกรรมพบปะแลกเปลี่ยนประสบการณ์การใช้ชีวิตบั้นปลายหรือในอนาคตกับสมาชิกชมรมผู้สูงอายุ	75.60	3.78	0.75	มาก

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ
2.2	ส่งเสริมทักษะการใช้เวลาว่างหรือผ่อนคลายให้กับผู้สูงอายุผ่านกิจกรรมนันทนาการของโรงเรียนผู้สูงอายุ เช่น งานฝีมือ ศิลปะและหัตถกรรม เป็นต้น	76.80	3.84	0.80	มาก
2.3	สนับสนุนให้ผู้สูงอายุเข้าร่วมงานสังคมพบปะและงานประเพณี ศาสนาและวัฒนธรรมในชุมชน	76.60	3.83	0.77	มาก
2.4	การพัฒนาตนของผู้สูงอายุโดยใช้การฝึกสมาธิและบริหารจัดการใจผ่านการร่วมกิจกรรมขององค์กรศาสนา เช่น วัด มัสยิด	76.80	3.84	0.80	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวมด้านการปรับตัวทางสังคมและจิตใจ		76.40	3.82	0.68	มาก
3. ด้านเศรษฐกิจและการออม					
3.1	สร้างกลุ่มอาชีพเสริมหลังเกษียณอายุผ่านช่องทางกิจกรรมโรงเรียนผู้สูงอายุ	75.40	3.77	0.87	มาก
3.2	เปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุที่สนใจทำอาชีพเข้าร่วมกิจกรรมศึกษาดูงานของกลุ่มอาชีพ หรือวิสาหกิจชุมชนที่มีผู้สูงอายุร่วมทำงานด้วย	76.00	3.80	0.84	มาก
3.3	ส่งเสริมผู้สูงอายุให้ทำเกษตรแบบประณีตเพื่อลดค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน	74.80	3.74	0.83	มาก
3.4	ส่งเสริมการเข้าอบรมการตลาดออนไลน์สำหรับผู้สูงอายุของโรงเรียนผู้สูงอายุ	71.60	3.58	0.93	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวมด้านเศรษฐกิจและการออม		74.40	3.72	0.78	มาก
4. ด้านการเรียนรู้					
4.1	ผู้สูงอายุต้องเรียนรู้การช่วยเหลือตนเองจากกลุ่มอาสาหรือกลุ่มกู่ชีพกรณีเกิดอุบัติเหตุหรือภัยอันตรายแบบเบื้องต้น	73.60	3.68	0.90	มาก

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ
4.2	ส่งเสริมให้สมาชิกครอบครัวผู้สูงอายุรู้จักการใช้ Application เพื่อการดูแลผู้สูงอายุด้านสุขภาพและด้านอื่น ๆ	73.00	3.65	0.94	มาก
4.3	มีช่องทางข่าวสารของราชการและโครงการของรัฐต่าง ๆ ผ่านวิทยุชุมชน/หอกระจาย	72.40	3.62	0.88	มาก
4.4	ส่งเสริมการเรียนรู้เทคโนโลยีการสื่อสารสมัยใหม่จากโรงเรียนผู้สูงอายุเพื่อเพิ่มความสามารถในการดำเนินชีวิตประจำวัน	73.00	3.65	0.88	มาก
4.5	ส่งเสริมผู้สูงอายุโดยสร้างกลุ่ม Line ครอบครัวต่าง ๆ ที่มีผู้สูงอายุในชุมชนเพื่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลและช่วยเหลือพึ่งพากัน	72.40	3.62	0.92	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมด้านการเรียนรู้		72.80	3.64	0.78	มาก
5. ด้านสิทธิของผู้สูงอายุตามกฎหมาย					
5.1	สร้างความตระหนักผู้สูงอายุให้ตระหนักในสิทธิที่พึงได้รับจากรัฐเช่น สิทธิได้รับการศึกษาฟรีแบบถ้วนหน้าผ่านการชี้แนะของแกนนำอาสาสมัคร/หน่วยงานท้องถิ่น	75.80	3.79	0.84	มาก
5.2	ผู้สูงอายุต้องการบริการสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์ เช่น การซ่อมแซมที่อยู่อาศัยจากหน่วยงานท้องถิ่น	76.60	3.83	0.81	มาก
5.3	ผู้สูงอายุต้องการบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงมาตรฐานเดียวกันจากสถานพยาบาลในชุมชน	78.00	3.90	0.77	มาก
5.4	เพิ่มช่องทางติดตามสิทธิสวัสดิการผู้สูงอายุด้วยตนเอง /ครอบครัว	78.00	3.90	0.81	มาก

ข้อ	รายการ	ระดับความคิดเห็น			
		ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	ระดับ
5.5.	ควรให้ผู้สูงอายุได้รับความรู้ข่าวสารจากโรงเรียนผู้สูงอายุเกี่ยวกับด้านสิทธิบริการทางสังคมของรัฐเกี่ยวกับผู้สูงอายุ	77.60	3.88	0.84	มาก
ค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมด้านสิทธิของผู้สูงอายุตามกฎหมาย		77.20	3.86	0.73	มาก
รวมค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมของการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุทุกด้าน		75.40	3.77	0.63	มาก

จากตารางสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นแนวทางการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุโดยใช้ชุมชนและโรงเรียนผู้สูงอายุเป็นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฯ โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก (\bar{x} = 3.77, S.D. = 0.63)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านสิทธิของผู้สูงอายุตามกฎหมาย กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุโดยใช้ชุมชนและโรงเรียนผู้สูงอายุเป็นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฯ ในประเด็นด้านสิทธิของผู้สูงอายุตามกฎหมายโดยภาพรวมอยู่ระดับมาก (\bar{x} = 3.86, S.D. = 0.73) โดยเฉพาะประเด็นย่อยเกี่ยวกับผู้สูงอายุต้องการบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงมาตรฐานเดียวกันจากสถานพยาบาลในชุมชนและเพิ่มช่องทางติดตามสิทธิสวัสดิการผู้สูงอายุด้วยตนเอง / ครอบครัว มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากัน (\bar{x} = 3.90, S.D. = 0.77 และ S.D. = 0.81)

ด้านการปรับตัวทางสังคมและจิตใจ กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุโดยใช้ชุมชนและโรงเรียนผู้สูงอายุเป็นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฯ ในประเด็นด้านการปรับตัวทางสังคมและจิตใจโดยภาพรวมอยู่ระดับมาก (\bar{x} = 3.82, S.D. = 0.68) โดยเฉพาะประเด็นย่อยเกี่ยวกับส่งเสริมทักษะการใช้เวลาว่างหรือผ่อนคลายให้กับผู้สูงอายุผ่านกิจกรรมนันทนาการของโรงเรียนผู้สูงอายุ เช่น งานฝีมือ ศิลปะและหัตถกรรม เป็นต้น และการพัฒนาตนของผู้สูงอายุโดยใช้การฝึกสมาธิและบริหารจิตใจผ่านการร่วมกิจกรรมขององค์กรศาสนา เช่น วัด มัสยิด มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และค่า S.D. เท่ากัน (\bar{x} = 3.84, S.D. = 0.80)

ด้านสุขภาพอนามัย กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุโดยใช้ชุมชนและโรงเรียนผู้สูงอายุเป็นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฯ ในประเด็นด้านสุขภาพอนามัย โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก (\bar{x} = 3.78, S.D. = 0.61) โดยเฉพาะประเด็นต้องการได้รับคำแนะนำการปรึกษาเกี่ยวกับความรู้และ

การป้องกันโรคที่พบบ่อยของผู้สูงอายุโดยเจ้าหน้าที่ของรพ.สต. แบบใกล้ชิด/เชิงรุกมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (\bar{x} = 3.86, S.D. = 0.71)

ด้านเศรษฐกิจและการออม กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุโดยใช้ชุมชนและโรงเรียนผู้สูงอายุเป็นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฯ ในประเด็นด้านเศรษฐกิจและการออม โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก (\bar{x} = 3.72, S.D. = 0.78) โดยเฉพาะประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือเปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุที่สนใจทำอาชีพเข้าร่วมกิจกรรมศึกษาดูงานของกลุ่มอาชีพ หรือวิสาหกิจชุมชนที่มีผู้สูงอายุร่วมทำงานด้วย (\bar{x} = 3.80, S.D. = 0.84)

ด้านการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างให้ความเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุโดยใช้ชุมชนและโรงเรียนผู้สูงอายุเป็นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฯ ในประเด็นด้านการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ระดับมาก (\bar{x} = 3.64, S.D. = 0.78) โดยเฉพาะประเด็นย่อยเกี่ยวกับผู้สูงอายุต้องเรียนรู้การช่วยเหลือตนเองจากกลุ่มอาสาหรือกลุ่มคู่มือกรณีเกิดอุบัติเหตุหรือภัยอันตรายแบบเบื้องต้นมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (\bar{x} = 3.68, S.D. = 0.90)

อภิปรายผล

1. สรุปผลวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุในองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น เขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา สามารถอภิปรายได้ว่า

สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลาโดยภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง (\bar{x} = 3.14, S.D. = 0.83) โดยเฉพาะด้านสื่อการเรียนรู้ และฐานการเรียนรู้ มีประเด็นน่าสนใจในด้านสื่อการเรียนรู้ว่า *ปัญหาด้านการอ่านออกเขียนได้ และการคำนวณเป็นข้อจำกัดในการศึกษาเรียนรู้ของผู้สูงอายุ* ส่วนฐานการเรียนรู้พบว่าขาดการอบรมหรือ ช่องทางการให้ความรู้ทางสื่อ Social อินเทอร์เน็ต และเทคโนโลยีแก่ผู้สูงอายุ และ *ความชัดเจน และการวัดผลของฐานการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมของผู้สูงอายุวัดผลได้ค่อนข้างยาก และด้านทรัพยากรการเรียนรู้ว่าอุปสรรคและสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดอบรมอาชีพแก่ผู้สูงอายุไม่ทั่วถึง และไม่อยู่ในสภาพการใช้ และข้อมูลศักยภาพและความรู้ของผู้สูงอายุขาดการจัดระบบและจัดการข้อมูล ขาดการนำมาใช้วิเคราะห์แก้ปัญหาและวางแผนส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ* ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทงนงศักดิ์ ยิ่งรัตนสุข, สุวิชัย โกศัลยยะวัฒน์, ไพบุลย์ พงษ์แสงพันธ์, และอนามัย เทศกะทิก (2557) พบว่า การเปรียบเทียบปัญหาการเรียนรู้ของผู้สูงอายุ พบว่าปัญหาด้านการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเองและด้านการได้รับการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้จากหน่วยงานต่าง ๆ ในแต่ละกลุ่มอายุมีความแตกต่างกัน และในงานวิจัยของฐิติกาญจน์ อัครตรกุล (2562) พบสภาพปัญหาว่ามีผู้สูงอายุจำนวนมากที่ไม่ได้ใช้เวลาในการเรียนรู้ ซึ่งอาจสะท้อนได้ 2 มิติ คือ การให้นิยามเกี่ยวกับการเรียนรู้ในกลุ่มผู้สูงอายุที่ไม่ครอบคลุมกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับช่วงวัย และการนำนโยบายไปปฏิบัติจริงที่ต้องคำนึงถึงความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ของผู้สูงอายุ

2. สรุปผลวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุโดยใช้ชุมชนและโรงเรียนผู้สูงอายุเป็นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา สามารถอภิปรายได้ว่า

การพัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุโดยใช้ชุมชนและโรงเรียนผู้สูงอายุเป็นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เขตอำเภอเมือง จังหวัดยะลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 0.63) โดยเฉพาะด้านสิทธิของผู้สูงอายุตามกฎหมาย และด้านการปรับตัวทางสังคมและจิตใจ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบประเด็นด้านสิทธิของผู้สูงอายุตามกฎหมาย มีประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับผู้สูงอายุต้องการบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงมาตรฐานเดียวกันจากสถานพยาบาลในชุมชน และเพิ่มช่องทางติดตามสิทธิสวัสดิการผู้สูงอายุด้วยตนเอง/ครอบครัว ด้านการปรับตัวทางสังคมและจิตใจมีความน่าสนใจเกี่ยวกับส่งเสริมทักษะการใช้เวลาว่างหรือผ่อนคลายให้กับผู้สูงอายุผ่านกิจกรรมนันทนาการของโรงเรียนผู้สูงอายุ เช่น งานฝีมือ ศิลปะและหัตถกรรม เป็นต้น และการพัฒนาตนเองของผู้สูงอายุโดยใช้การฝึกสมาธิ และบริหารจัดการผ่านการร่วมกิจกรรมขององค์กรศาสนา เช่น วัด มัสยิด ส่วนด้านสุขภาพอนามัยมีประเด็นที่น่าสนใจว่าต้องการได้รับคำแนะนำการปรึกษาเกี่ยวกับความรู้และการป้องกันโรคที่พบบ่อยของผู้สูงอายุ โดยเจ้าหน้าที่ของ รพ.สต. แบบใกล้ชิด/เชิงรุกและต้องการให้มีการส่งเสริมสุขภาพผู้สูงอายุผ่านกลุ่มอสม.แบบรายบุคคล ส่วนด้านเศรษฐกิจและการออม มีประเด็นที่น่าสนใจว่าเปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุที่สนใจทำอาชีพเข้าร่วมกิจกรรมศึกษาดูงานของกลุ่มอาชีพ หรือวิสาหกิจชุมชนที่มีผู้สูงอายุร่วมทำงานด้วย และสร้างกลุ่มอาชีพเสริมหลังเกษียณอายุผ่านช่องทางกิจกรรมโรงเรียนผู้สูงอายุ และด้านการเรียนรู้ มีประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับผู้สูงอายุต้องเรียนรู้การช่วยเหลือตนเองจากกลุ่มอาสาหรือกลุ่มกู้ชีพกรณีเกิดอุบัติเหตุหรือภัยอันตรายแบบเบื้องต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุทธิพงศ์ บุญผดุง (2554) พบว่าแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอรสา ธาตวากร (2562) พบว่าแนวทางการส่งเสริมสุขภาพจะต้องส่งเสริมให้ผู้สูงอายุออกกำลังกายต้องส่งเสริมให้ผู้สูงอายุร่วมกันทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ส่งเสริมให้ดูแลตัวเองได้ และส่งเสริมให้เรียนรู้เทคโนโลยีข่าวสารเพื่อที่จะสามารถอยู่ในยุคที่มีการใช้เทคโนโลยีได้อย่างมีความสุข เช่นเดียวกับงานวิจัยของจรรย์ญา วงษ์พรหม, ศิริบุญ จงวุฒิเวศย์, นวลฉวี ประเสริฐสุข, และนิรันดร์ จงวุฒิเวศย์ (2558) พบว่าเกิดการบูรณาการความรู้และกิจกรรมในชุมชนผ่านการสรุปทบทวนจากประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้ร่วมกัน และเกิดความยั่งยืนของการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในชุมชน โดยการดำเนินการต่อเนื่องของชุมชนที่ประกอบด้วยแกนนำผู้สูงอายุ คนวัยอื่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในชุมชน รวมทั้ง การจัดกิจกรรมสัจจรถเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ และกิจกรรมสานวัยใส่ใจผู้สูงอายุจะดำเนินการหลักร่วมกับชุมชน รวมทั้ง ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอาชัญญา รัตนอุบล, สาริพันธุ์ ศุภวรรณ, วีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา, มนัสวาสน์ มนัสวาสน์, วรรัตน์ ปทุมเจริญวัฒนา, ปานกิมปี, ณีภุชวลักษณ์ ศรีมีชัย, สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล, และระวี สัจจโสภณ. (2555) พบว่าแนวทางการส่งเสริมการจัดการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาคุณภาพผู้สูงอายุ ประกอบด้วย 4 หลักสำคัญ คือ การกำหนด

เนื้อหา/กิจกรรมการเรียนรู้ การเชื่อมโยงเครือข่ายเพื่อส่งเสริมกิจกรรมการศึกษาและการเรียนรู้ การจัดทำสภาพแวดล้อมการเรียนรู้หรือสื่อการเรียนรู้ และการวิจัยและพัฒนา

ข้อเสนอแนะ

จากผลวิจัย “แนวทางพัฒนาศักยภาพของกลุ่มผู้สูงอายุโดยชุมชนและโรงเรียนผู้สูงอายุเป็นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษา เทศบาลตำบลท่าเสาและองค์การบริหารส่วนตำบลลำพะยา” มีข้อค้นพบที่คณะผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1) ท้องถิ่นควรพัฒนาช่องทางการเรียนรู้และการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนที่หลากหลาย เช่น ตำบลลำพะยา ควรนำระบบออนไลน์มาใช้เสริมหลักสูตรโรงเรียนผู้สูงอายุในช่วงที่จัดการเรียนปกติไม่ได้

2) ควรประยุกต์ใช้เทคโนโลยีมาช่วยสนับสนุนงานจัดการเรียนรู้ผ่านแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้สูงอายุ

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการทำวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุผ่านกิจกรรมต่าง ๆ โดยครอบคลุมมิติทุกด้านในชุมชนแต่ละประเภทที่มีภูมิหลัง และบริบทต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

- จรรย์ญา วงษ์พรหม, คีรีบุณ จงวุฒิเวศย์, นวลฉวี ประเสริฐสุข, และนิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. (2558). การมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ. *วารสาร Veridian E-Journal ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ*. 8(3) : 41-54.
- ฐิติกาญจน์ อัครสกุล. (2562). แบบแผนและปัจจัยกำหนดการใช้เวลาในการเรียนรู้ของผู้สูงอายุไทย. *วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. 14(1) : 89-104.
- ทองคำดี ยิ่งรัตนสุข, สุวิชัย โกศัยยะวัฒน์, ไพบูลย์ พงษ์แสงพันธ์, และอนามัย เทศกะทีก. (2557). *การพัฒนาการเรียนรู้และอาชีพของผู้สูงอายุ: การวิเคราะห์สถานการณ์*.
<http://dspace.lib.buu.ac.th/xmlui/handle/1234567890/1431>
- ประสพโชค ต้นสาโรจน์. (2559). *บทบาทของเทศบาลเมืองกาญจนบุรีในการดูแลผู้สูงอายุ*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยศิลปากร].
<http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/1056?mode=full>
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2557). *สังคมผู้สูงอายุ: นัยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ*.
<http://www.stouonline/lom/data/sec/Lom12/05-04-02.html>
- สุทธิพงศ์ บุญผดุง. (2554). *การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในท้องถิ่นโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง (ระยะที่ 1)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- อรสา ธาตวากร. (2562). การพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุในภาวะพหุคูณพลังให้เกิดการยังประโยชน์ด้านสังคม. *วารสารสังคมวิวัฒน์*. 10(3) : 39-63.
- อาชัญญา รัตน์อุบล, สารีพันธ์ุ ศุภวรรณ, วีระเทพ ปทุมเจริญวัฒนา, มนัสวาสน์ มนัสวาสน์, วรรัตน์ ปทุมเจริญวัฒนา, ปาน กิมปี, ญัฐลักษณ์ ศรีมีชัย, สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล, และระวี สัจจโสภณ. (2555). การพัฒนาแนวทางการส่งเสริมการจัดการศึกษา/การเรียนรู้เพื่อการพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุ. *วารสารครุศาสตร์*. 40(1) : 14-28.

คำสั่งที่ ๓/๒๕๖๕

เรื่อง แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาถ้อยแถลง (Peer Reviewers)
เพื่อการประชุมงานวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ ๑๕

ด้วยสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย จะจัดให้มีการประชุมวิชาการรัฐประศาสนศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ ๑๕ ในวันศุกร์ที่ ๑๑ ถึง ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๕ หัวข้อ “รัฐประศาสนศาสตร์กับการพัฒนาเชิงพื้นที่ยุควิถีใหม่” (Public Administration and Area-Based Development in the New Normal Era) ณ อาคารที่ปิงกรศรีมิโฮติ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจะมีการนำเสนอผลงานวิชาการของนิสิต นักศึกษา อาจารย์และนักวิชาการจากทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนั้น เพื่อให้ผลงานมีคุณภาพและมีคุณสมบัติเหมาะสม จึงแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิถ้อยแถลง (Peer Reviewers) เพื่อพิจารณาผลงานดังกล่าว ดังมีรายนามต่อไปนี้

๑. ศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย ยาวะประภาษ	มหาวิทยาลัยรังสิต
๒. ศาสตราจารย์ ดร.อัมพร อังระลิขณ์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๓. ศาสตราจารย์ ดร.สุรสิทธิ์ วชิรขจร	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
๔. รองศาสตราจารย์ ดร.บุษบง ชัยเจริญวัฒน์	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
๕. รองศาสตราจารย์ ดร.นภเรณู สัจจรักษ์ ธีระจิตติ	มหาวิทยาลัยมหิดล
๖. รองศาสตราจารย์ ดร.ธันยวัฒน์ รัตนศักดิ์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
๗. รองศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา เอ็มอัมธรรม	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๘. รองศาสตราจารย์ ดร.สถาพร เริงธรรม	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
๙. รองศาสตราจารย์ ดร.ไตรรัตน์ โภคพลากรณ์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
๑๐. รองศาสตราจารย์ ดร.จีระ ประทีป	มหาวิทยาลัยรังสิต
๑๑. รองศาสตราจารย์ ดร.เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
๑๒. รองศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมพงศ์ มีสมนัย	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
๑๓. รองศาสตราจารย์ ดร.เสน่ห์ จุ้ยโต	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
๑๔. รองศาสตราจารย์ ดร.นพดล อุดมวิศกุล	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
๑๕. รองศาสตราจารย์ สีดา สอนศรี	นักวิชาการอิสระ
๑๖. รองศาสตราจารย์มานิต ศุภตสกุล	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
๑๗. รองศาสตราจารย์ ดร.บุญอนันต์ พินัยทรัพย์	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

๑๘. รองศาสตราจารย์ ทวีศักดิ์ สุทกวาทิน	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
๑๙. รองศาสตราจารย์ ดร.ปกรณ ศิริประกอบ	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๒๐. รองศาสตราจารย์ ดร.นราธิป ศรีราม	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
๒๑. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริภัสสรค์ วงศ์ทองดี	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
๒๒. รองศาสตราจารย์ ดร.อรทัย เลียงจินดาถาวร	มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
๒๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนพันธ์ ไไลประกอบทรัพย์	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๒๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติพงษ์ เกียรติวัชรชัย	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
๒๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิศเรศ ศันสนีย์วิทย์กุล	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
๒๖. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรวัดน์ เมธาสุทธิรัตน์	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
๒๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลักษณา ศิริวรรณ	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
๒๘. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ติญทรศน์ ประทีปพรณรงค์	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
๒๙. รองศาสตราจารย์ ดร.พลอย สืบวิเศษ	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
๓๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำเนียร ราชแพทยาคม	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
๓๑. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิมชัย กิตติศักดิ์นาวิน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
๓๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วุฒิชัย อารักษ์โพชนงค์	มหาวิทยาลัยศิลปากร
๓๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพล พิณีจ	มหาวิทยาลัยศิลปากร
๓๔. ว่าที่ร้อยตรี ดร.อนิรุต หนูปลอด	มหาวิทยาลัยแม่โจ้ วิทยาเขตชุมพร
๓๕. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชุมพล อังคนานนท์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้ วิทยาเขตชุมพร
๓๖. รองศาสตราจารย์ ดร.กิจฐเขต ไกรवास	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
๓๗. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นันธิดา จันทร์ศิริ	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
๓๘. อาจารย์ ดร.บดินทร์ธรร บัวรอด	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
๓๙. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยวัฒน์ เผือกคง	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
๔๐. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธเนศ ยุคันตวนิชชัย	มหาวิทยาลัยทักษิณ
๔๑. อาจารย์ ดร.วิชาญ จุณห์กริก	มหาวิทยาลัยทักษิณ

เสร็จสิ้น
ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปจนกว่าการพิจารณาถ้อยแถลงขอรับความวิชาการในการประชุมครั้งนี้

สั่ง ณ วันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ลงชื่อ

(ศาสตราจารย์ ดร.อัมพร อารังลักษณ์)

นายกสมาคมรัฐประศาสนศาสตร์แห่งประเทศไทย